

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO XXXIII (27).

Štev. (No.) 25

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

20. junija 1974

Nujnost povezave in zedinjenja

V teh dneh, ko se kljub silnim naporom za mir in sožitje opaža hudo napetost na raznih področjih zemeljske oble, ko kljub pozivom in obtožbam v boleznih in lakoti izumirajo množice v zaostalih narodih, ko geografske, politične, ideološke ali rasne meje ločijo v sovraštvo ljudi, vendar ohranjamo optimizem in vero v boljši svet, spričo raznih velikih in malih dogodkov, ki pričajo o medčloveški ljubezni. pa tudi o zdravi pameti med državniki, katerim je več blagor ljudstev kot pa zgodovinske in taktične razlike.

Eden teh zadnjih primerov je bila prav konferenca zunanjih ministrov držav s področja reke La Plata (Cuenca del Plata), ki je bila v Buenos Airesu od 10. do 12. junija. Konferenca je bila skoraj neopazna za svet in v neki meri celo za države ki so se je udeležile. Malo je bilo pisanja o njej spričo drugih bolj zvenečih dogodkov. Vendar je važnost tega sestanka za bodočnost izrednega pomena, ne le za južno-vzhodni predel Južne Amerike, marveč za vso latinskoameriško skupnost in za celotni kontinent. Tega so se dobro zavedale mednarodne organizacije, ko so na zborovanje poslane svoje najzmožnejše delegate: tako medameriška organizacija OEA, Združeni narodi, posebna Organizacija ZN za razvoj, in drugi.

Da pravilno presodimo geografsko, gospodarsko in politično važnost tega predela sveta, si ga približe oglejmo. Območje reke La Plata, z njenimi pritoki, ki segajo tja do vodčvja Amazonke, sestavljajo pet držav: Argentina, Bolivija, Brazil, Paragvaj in Urugvaj. Njih področja nihajo od goste naseljenih mest (Buenos Aires s predmestji in Sao Paulo z zajedjem štejeta 16 milijonov prebivalcev, ki se bodo podvojili do konca stoletja), do širnih nenaseljenih planjav. Sociogospodarski nivo dosega najvišjo industrializacijo in bogastvo, a pada tudi v hudo revščino in primitivnost. Prometne zveze in povezave so ponekod najmodernejše, drugod pa celi predeli zapadajo popolni osamljenosti.

Ta dvojnost je razumljiva če gledamo nanjo z zgodovinskega vidika, kako so se ti narodi razvijali; z vidika naravnega bogastva, ki je na celotnem območju izredno, a praktično še neizkoriščano; pa tudi z vidika narodov, latinskega izvora pomešanega s prvotnimi prebivalci teh širnih planjav. Ni neumestna postavka, da je ta predel bodoča obljubena dežela, ali še bolje, shramba iz katere bo jedel lačni svet. Če bodo ti narodi, ki tu živijo, znali spoznati svojo vlogo in lili zmožni izpeljati jo kot bo zahtevala zgodovina. A danes imajo ti narodi sami hude razvojne težave, in prav te težave so predmet študijev konference o kateri pišemo.

Pa še en vidik: političen. Važnost tega dela sveta je velika tudi s tega področja, in to zlasti v kontinentalnem pomenu. To je spoznala tudi ZDA, katere razmerje do „južnih sosedov“ se je v zadnjem desetletju tako pokvarilo, da se le s težavo ponovno navezujejo bolj prijateljski stiki. In prav Argentina z Brazilom predstavljata (poleg Mehike) največje sile latinske Amerike, in na njih mora graditi, kdor hoče graditi z latinsko Ameriko.

V tem ozračju je lažje razumeti važnost šeste konference zunanjih ministrov območja La Plata. Konferenca in neno vzdušje izraža, kot je dejal arg. zunanji minister Vignes, „enotno željo narodov latinske Amerike, da se združijo potom vseh danih možnosti“. In ta želja se je ponovno pokazala med Brazilijo in Argentino, katerih razmerje v zadnjih desetletjih je bilo odkrito nasprotujoče, da ne rečemo sovražno. In to ne iz zgodovinskega vidika medsebojnih vojev. Saj vojne so bile praktično med vsemi petimi državami čeprav te nasprotovanje med obema velikima narodoma tradicionalno. Problemi so nastajali tudi na kon-

NISO JIM VEČ POTREBNI SOVJETI IZGNALI ČILSKÉ ŠTUDENTE

Kratka notica, ki jo je iz Moskve sporočila v svet mednarodna tiskovna agencija UP prav sredi tekočega meseca, je presenetljiva tisti del svobodnega zahoda, ki še ne pozna dobro komunistične taktike in komunistične lestvice vrednot. Novica govori o čilskih študentih, članih čilske socialistične stranke in KP, ki so se nahajali v Moskvi na študiju.

Kot znano, je takoj po prevzemu oblasti bivšega predsednika Allendeja v Čilu, sovjetska vlada izrekla novonastalemu režimu vse priznanje, in mu obljubila vso podporo. To seveda za ceno čim večjega vpliva na novi socialistični in komunistični režim, katerega Kremelj za nobeno ceno ni hotel izpustiti iz svoje orbite. Medsebojni izrazi simpatije so se odtlej nadaljevali in gospodarska in kulturna izmenjava je bila na dnevnem redu.

V to kulturno izmenjavo je seveda prišlo tudi vabljenje čilskih študentov na Moskovsko univerzo. Ponujene študentske stipendije so imele, kot sicer pri komunistih, dvojen pomen. Prilicnost se Čilencem, obenem pa v Moskvi vzgojiti nov kader močne komunistične inteligence, ki naj bi, po vrnitvi v matično domovino, Čile, kmalu zavzela odločilne položaje, s katerih bi dokazovala zahvalo sovjetskemu režimu in za privržnostjo omogočala držati Čile trdno v kremeljskih krempljih.

Kakšen je bil razvoj v Čilu, vsi poznamo. Zanimivo pa je sedaj to, da je, spričo dokončnega dejstva, da je komunizem v Čilu propadel, Moskva v zadnjih dneh prav na tih odpravila čilske študente. Sovjetske oblasti so

jim ukinile študentske, vrgli so jih iz študentskih domov, ter jih z vozovnico do Čila postavili na moskovsko letališče.

Zakaj je Kremelj, veliki prijatelj in opornik Allendejevega režima to storil s čilskimi komunističnimi študenti? Zelo enostavno. Od njih ni pričakoval nobenih koristi več. In po najčistejši komunistični moralni jih je spravil s poti. Na njihova mesta in do njihovih študentskih bencin prišli, azijski ali afriški študentje kake države, s katero moskovski režim trenutno ljubimka, in od katerih pričakuje več koristi kakor od Čilencev.

Nas Slovence, ki te vrste moralo poznamo saj smo jo poskušali in jo še trpimo na lastni koži, to ne presejati. Med vojno je bilo celotno delovanje partije in OF v tem stilu. Prilicnost, dokler je bilo pričakovati koristi, strel v tilnik, ko ni bilo več pričakovati koristi, ali je dotični človek postal nevaren. T danes priznajo komunisti sami. O tem najdemo neštete primeri npr. v Svetinovi Ukani, ali pa sedaj v Kavčičevem Zapisniku.

Pa to ni novo. Saj se je v vseh začetkih komunizma dogajalo. Ob ruski revoluciji, pri Kevenkem, pri posadki Klopnice Potemkin, ko se je drugič uprla, to pot komunistični vladi, in še in še. Primer čilskih študentov je le nov malenkosten dokaz, bridek za tiste, ki so verovali v idealizem moskovskih veljakov, opominjajoč za one, ki še verujejo v rdeče bajke, nova opora v naših rokah, ki vodimo boj proti rdeči nevarnosti in ki je naša dolžnost, da nenehno razkrinkavamo laži rdečega režima.

Jadranski naftovod

FINANCIRA MEDNARODNA BANKA

posledic za jugoslovansko gospodarstvo v prihodnjem letu.

Zagrebski radijski komentator je lagal prebivalstvu, da Titovo arabsko „prijateljstvo“ tudi v gospodarstvu drži. Toda že 25. januarja isti radio ni mogel več prikriti resnice. Kljub temu, da je Tito aktivno podprl Arabce, ko je dal Sovjetom dovoljenje za pristajanje njihovih letal na jugoslovanskih letališčih, da so vozila vojaški material v Egipt in Sirijo, so mu Arabci sporočili, da za Jugoslavijo veljajo iste petrolejske ene kot za kogar koli drugega. Radio je komentiral: „Jugoslavija lahko kupi kolikor hoče petroleja, samo da plača toliko, kolikor Arabci zahtevajo.“

Domača jugoslovanska petrolejska produkcija znaša 3,5 milijona ton. Ker ga Jugoslavija letos potrebuje 10 milijonov ton, ga bo morala uvoziti 7 milijonov ton.

Zaradi petrolejskih problemov je Madžarski in češkoslovaški ZSSR odpovedala skoro vse nadaljnje dobave svojega petroleja. Zato sta se ti dve

nanji ministri na plenarnem zasedanju, je tehnična plat konference drugotnega pomena. A tudi ta plat je potekla z najlepšim uspehom, katerega glavni izraz je izdelava osnutka za ustanovitev posebnega fonda za financiranje razvojnih načrtov. Ti predvidevajo zlasti pospešitev komunikacij, cestne zveze (gradnja ceste Transchaco, ki bo povezovala Paragvaj z Bolivijo in severom Argentine), ter študije za čim uspešnejše izkoriščanje vseh naravnih prvin na področju zaračaja.

Zaključki konference so bili izraženi v končni listini, ki nosi ime „Buenosaireski dokument“, kjer so poleg konkretnih zaključkov, izraženi tudi principi, ki vodijo celoten napor teh držav, za zedinjenje sil in sredstev. Zedinjenje, ki mora biti cilj vseh narodov, na vseh kontinentih, kajti razbijanje je pot poraza, združevanje pa pot uspehov in bodočnosti.

Sin influencias de la izquierda y la derecha

En el acto de Plaza de Mayo, el presidente general Perón recibió el apoyo unánime del pueblo trabajador, dirigió también a todo el país un mensaje, que entre otros conceptos, expresaba lo siguiente:

Compañeros: retempla para mi el espíritu volver a la presencia de este pueblo que toma en sus manos la responsabilidad de defender la patria. Creo también, que ha llegado la hora de que pongamos las cosas en claro.

“Estamos luchando por superar lo que nos han dejado en la República y, en esa lucha, no debe faltar un solo argentino que tenga el corazón bien templado.

“Sabemos que tenemos enemigos que han comenzado a mostrar sus uñas. Pero, también, sabemos que tenemos a nuestro lado al pueblo, y cuando éste se decide a la lucha, suele ser invencible.

“Hoy es visible, en esta circunstancia de lucha, que tenemos a nuestro lado al pueblo, y nosotros no defendemos ni defenderemos jamás otra causa que la causa del pueblo.

“Yo sé que hay muchos que quieren desviarnos en una o en otra dirección, pero nosotros conocemos perfectamente bien nuestros objetivos y marcharemos directamente a ellos, sin influenciarnos ni por los que tiran de la derecha ni por los que tiran de la izquierda.

“Sabemos que en la marcha que hemos emprendido tropezaremos con muchos bandidos que nos querrán detener, pero con el concurso organizado del pueblo nadie puede detener a nadie.

Kaj mislijo drugi o zoni B

ODMEVI IZ TISKA

Dasi je zadnje tedne potihnilo razpravljanje glede tržaškega problema, zlasti zone B, je vendar za nas zanimivo, kakšne gledajo drugi na ta problem Kljub iskanju na žalost nismo mogli zaslediti, da bi kdo podprl jugoslovansko stališče, da je zona B dokončno jugoslovanska, dasi je bilo v svetovnem časopisju precej pisanja o tem. Danes v informacijo bralecev objavljamo dvoje mnenj.

Znani publicist Andreas Kazumovsky je napisal za Frankfurter Allgemeine (6. maja) članek o potrebi sporazuma med Italijo in Jugoslavijo na tak način, kakor je bil sklenjen „Vzhodni sporazum med Nemčijo in Poljsko. V pol strani dolgem članku Razumovsky znova poudarja spor med Italijo in Jugoslavijo, ki je pred kratkim nastal zaradi napisov na jugoslovanski meji, ki označujejo nekdanjo zono „B“ za jugoslovanski teritorij. Omenja, da je zadnji čas nastopila velika kampanja na obeh straneh spornih strank, z govori, pisanjem po časopisju in radiu, kjer zopet vstaja na dan ta stari spor, komu pripada tržaško ozemlje, oz. ki

državi sporazumeli z Jugoslavijo, da pohitijo z zgraditvijo 735 km dolgega naftovoda, po katerem bodo dobivali arabski petrolej na svoja ozemlja. Letos 12. februarja so podpisale zadevno pogodbo.

Naftovod bo imel izhodišče v Omišlju na otoku Krku, kjer bodo zgradili veliko pristanišče za petrolejske tankerje. Ta dela naj bi bila končana leta 1976, v naslednjih dveh letih pa naj bi postavili naftovod ki bo tekel od Omišlja po mostu na celino do Siska, kjer se bo razcepil: proti severu proti Madžarski z enim odcopom do Lendave za dobavo petroleja v Slovenijo in proti vzhodu skozi Bosanski brod, Opatovac, Novi Sad do Pančeva, za dobavo petroleja Hrvatski in ostalim jugoslovanskim republikam.

Ta „Jadranski naftovod“ (Adriatic pipeline) bo predvidoma stal 350 milijonov dolarjev. Jugoslovanska državna podjetja INA, Energoinvest in Naftagas bodo izdale 30 milijonov dolarjev, češkoslovaška in Madžarska pa vsaka po 25 milijonov dolarjev. Ostalih 270 milijonov, se pravi nad 75 odstotkov stroškov pa ne bo dala Moskva, temveč so Jugoslavija, češkoslovaška in Madžarska zaprosile „kapitalistično“ Mednarodno banko (International Bank) v Washingtonu za posojilo.

Kapaciteta naftovoda bo 34 milijonov ton letno. Računajo, da bo leta 1980 Jugoslavija rafinirala že lahko 24 milijonov ton tega petroleja, ostalih 10 milijonov ton pa si bosta delili češkoslovaška in Madžarska. Lansko leto je Madžarska uvozila iz ZSSR 5 milijonov ton petroleja, od Arabcev en milijon, češkoslovaška pa je skoro vseh svojih 13 milijonov ton petroleja uvozila iz ZSSR.

priča, da meja med obema državama nikakor še ni dokončno urejena.

Razumovsky podaja nato vso zgodovino tega spora od l. 1918 naprej do sedanjega. Kakor so takrat, leta 1918, vpili Italijani geslo „Italia o nulla“, tako so v l. 1945 vpili Jugoslavi „Trst ali smrt“. Vmes je bila osvoboditev Reke po D'Annunzio ter Mussolinijev fašizem, ki je nasilno italianiziral slovenske in hrvatske kraje Primorske, Trsta in Istre. Slovenski partizani so osvojili precejšen del tega teritorija, na kar je nastalo z vplivom zaveznikov „malo premirje“ ob Badogliu l. 1943, „veliko premirje“ pa v l. 1946 z ustanovitvijo provizornega Tržaškega svobodnega ozemlja. L. 1947 bi moralo stopiti v življenje Tržaško svobodno mesto pod protekcijo Združenih narodov, toda ta „država“ se ni nikdar realizirala, kajti zavezniki se niso mogli zediniti za osebo guvernerja. Ko pa je nastal spor med Stalinom in Titom, so Sovjeti odmaknili podporo Titovemu režimu, ter so zavezniki dobili priložnost, da so v Londonskem sporazumu l. 1954 Trst z najožjo okolico (695 km²) dali v civilno upravo Italiji nekdanjo „cono B“ pa Jugoslaviji (8257 km²). Kakor je bila že ustanovitev Tržaške samostojne države provizorij, še bolj je bil ta sporazum, kajti Sovjetska zveza ga ni potrdila ter zato nima mednarodno pravne veljavnosti. Po takem zgodovinskem opisu tržaškega vprašanja, prihaja Razumovsky k sedanjemu položaju tega spora. Pravi: „Če hoče kdo Jugoslaviji slabo, lahko argumentira, da je Beograd to določeno mejo mogel držati „dolgo“, če ne predolgo“ na nerealističnih „ekspanzionističnih“ zahtevah Moskve in z njeno podporo. Zdej v dvajsetih letih pa so se stvari spremenile. Med tem so se začele v to zadevo vmešavati svojevoljno druge države. Zato je čas, da se obe suvereni državi sporazumeta v medsebojni pogodbi k nekemu pametnemu sporazumu. Zdej je tržaško vprašanje še neurejeno, predvsem v mednarodno pravnem pogledu.

In tu citira mnenje znanega strokovnjaka za mednarodno pravo, dunajskega profesorja Veiterja, ki je ob sedanjem položaju napisal v dunajski Presse naslednje:

„Za bivšo „cono B“ stoji mednarodno pravno trdno, da je bila po londonskem memorandumu in v zvezi z italijansko mirovno pogodbo postavljena samo pod jugoslovansko upravo, nikakor pa ne vključena v „ugoslovansko državno ozemlje... prav tako, kakor je bilo po dogovoru med Varšavo in Moskvo nemško ozemlje med Odro in Neiso postavljeno samo pod poljsko oz. sovjetsko upravljanje, brez ozira kdo je že sicer faktično izvajal tu oblast.“ Kakor pravi Veiter „jugoslovanska vlada tudi tu poskuša to pravno vprašanje rešiti v novih razmerah.“ Italija misli da bi mogla še kako vplivati na to ozemlje v bližnji ali daljni bodočnosti, kakor

(Nad na 2. str.)

ATOMSKA OBOROŽEVALNA TEKMA DVOLIČNOST PROTESTOV

Minuli ponedeljek sta Francija in komunistična Kitajska eksplodirali vsaka svojo atomsko bombo v atmosferi. Za francoske priprave novih atomskih poskusov na tihomorskem otočju Mururoa je vedel ves svet že tedne naprej, Peking pa svoje atomske poskuse pripravljala v največji tajnosti, tako da jih poznajo potrosomeri in druge znanstvene naprave sosednjih držav šele potem, ko so že izvršeni.

Kitajski atomski poskus so prvi poznali s svojimi potrosomeri Indijci ter objavili, da je bil spet izvršen v Lop Noru v provinci Sinkiang, 2000 kilometrov zahodno od Pekinga. Sila kitajske atomske eksplozije je znašala en megaton, se pravi 50-krat več, kakor je bila sila ameriške atomske bombe, odvržene pred koncem druge svetovne vojne na Hirošimo na Japonskem.

Francoski atomski poskus na otočju Mururoa v Pacifiku pa so prvi poznali Novozelanci in objavili, da je bil slaboten, komaj 20.000 ton TNT. Poznavalet sklepa, da je Francija preizkusila verjetno le raketni naboj.

V zvezi s kitajskim atomskim poskusom je severnoameriški obrambni

minister Schlesinger izjavil, da „je razvidno, da Kitajci zelo počasi napredujejo v svojem atomskem oboroževanju,“ kar pa ne pomeni, da v prihodnosti Kitajci ne bi mogli pohiteti in si izpolniti svoj atomski arzenal.

Vprašanje atomskega oboroževanja posameznih držav postaja vedno bolj zapleteno in ZDA ter ZSSR, ki sta hoteli monopolizirati to orožje ali ga vsaj omejiti na dosegljive pet atomskih sil (ZDA, ZSSR, Francija, Kitajska, Anglija) ostajata v tem pogledu brez moči. Pred kratkim je Indija izvršila svoj prvi atomski poskus, sedaj tudi Pakistan napoveduje, da ne bo zadržal za Indijo. Mnogi tudi dvomijo, da bi bilo mogoče npr. Egiptu in Izraelu preprečiti uporabiti v vojne svrhe atomske reaktorje, ki jih bosta dobila od ZDA.

Prav dvolične pa se kažejo vlade, ki protestirajo proti francoskim atomskim poskusom, medtem ko o kitajskih molče. Avstralci, Japonci in druge azijske sile protestirajo proti Franciji, medtem ko se svojega azijskega kitajskega sosedu ne dotaknejo, dasi njegovi atomski poskusi prav tako onesnažujejo atmosfero, kakor francoski.

Dimitri Dudko

SVOBODNJAKOV V ZSSR VEDNO VEČ

Med svobodnjaki, ki se vedno bolj množijo v ZSSR, se je zadnje tedne pojavilo novo ime: Dimitri Dudko, pravoslavni duhovnik, ki je v majhni cerkvi sv. Nikolaja v nekem moskovskem predmestju glasno pridigal resnico.

Sin kmečkih staršev, ta duhovnik že od leta 1948 pozna strahote sovjetskih ječ. Ko je bil takrat še semenišnik na teološkem inštitutu v Moskvi, ga je NKVD obsodila na 8 let prisilnega dela v koncentracijska taborišča v republiki Komi, brez slehernega procesa. Leta 1957 je po vrnitvi v Moskvo nadaljeval bogoslovne študije v Zagorskem ter jih končal leta 1960. Dobil je v uprave župnijo in cerkev sv. Nikolaja v moskovskem predmestju, leta 1972 pa se je odločil, da bo v svojih pridigah neustrahovano govoril resnico.

Glas o njegovih govorih se je hitro razširil in vedno več izobražencev je zahajalo v cerkvo sv. Nikolaja. Prihajal je tudi Solženicin, Maksimov in drugi svobodnjaki. Sovjetska GPU pa je pridno snemala na trak Dudkove govore.

„Rusija je na Kalvariji,“ je dejal v eni svojih pridig, „in Kristus je križan v Rusiji.“ V dvogovoru s poslušalci je nato na vprašanje: „Kateri je bil najboljši čas za Rusijo?“ odgovoril: „Današnji, ko je Kristus na križu.“

Pred nekaj tedni je Dudko utihnil. Vernikom je samo še povedal, da „vi ste spraševali, jaz sem vam odgovarjal. V tem ne vidim nič slabega. Ljubim svojo deželo, smilijo se mi tisti, ki so se izgu-

bili in predvsem se mi smilijo brezbožniki.“

Iz urada sovjetskega patriarha Pimena, ki se boji Kremlja, je Dudku prišla prepoved pridiganja. Vrata cerkvice sv. Nikolaja na ulici Preobraženskaja so zaprta.

Toda svobodnjakov je v ZSSR vedno več in več.

Saharov in Kronika

BREŽNJEV SE IDENTIFICIRA S STALINOM

Član sovjetske akademije znanosti in oče sovjetske atomske bombe Andrej Saharov je znova spregovoril proti sovjetskemu režimu. Tujim časnikarjem je v Moskvi izjavil, da obsoja napore sovjetske vlade in policije, da bi znova preprečili izhajanje Kronike tekočih dogodkov, ki ilegalno izhaja v Sovjetski zvezi. Saharov je izjavil, da je pisanje Kronike „pazljivo in odgovarja potrebam naše družbe.“

Saharov je skupno z drugima dveh svobodnjakoma, znanstvenikoma Andražem Tverdohlebovim in Vladimirjem Albrechtsom podpisal izjavo, v kateri zagovarja pravico izdajanja Kronike in poudarja, da so poročila v Kroniki povsem resnična.

Kakor je znano, je Kronika kot tipkana razmnoženina izhajala dolga leta vse do jeseni 1972, ko jo je sovjetska policija končno zatrla. Tik pred koncem lanskega leta pa se je spet pojavila in

Mednarodni teden

MILOVAN DJILAS, bivši podpredsednik Titove komunistične vlade, je bil edina znana osebnost v komunistični Jugoslaviji, ki si je upal javno izjaviti, da pomeni „izgon Solženicina iz ZSSR slabost sovjetskega režima.“

FRANCOSKA VLADA je dvignila cene elektrike, plinu in nafte ter drugim produktom, da bi deloma ustavila gospodarsko nazadovanje. Sindikati so jo napadli, da škoduje delavskemu razredu, medtem ko se trgovci pozdravili nove ukrepe. Vlada hoče znižati inflacijo na 6% letno.

KAJ MISLIJO DRUGI O ZONI B (Nad. s 1. str.)

tudi Jugoslavija, zato je ta postavila omenjene napise.

Dva značilna dogodka navaja Razumovsky iz zadnjega spora: na Ženevski konferenci je jugoslovanski delegat Ninčič (22. marca) obtožil Rim, da „skuša celo osporavati Jugoslaviji pravico, izobešati napise na teritoriju, ki ga je priznala Jugoslaviji tako Londonski sporazum, kakor pariška konferenca“. Še jasneje pa se je izrazil Tito, ki je 15. aprila rekel v Sarajevu: „Italijani so začeli — bogve iz kakšnega razloga — govoriti o svoji pravici in suverenosti nad „zono B“. Naš odgovor pa je: zone B ni več, to je zdaj naš teritorij in nič več. Prej se je res imenovala zona B, toda zdaj je Jugoslavija in mi nimamo z Italijani zdaj nič več o tem razpravljati. Stvar je za nas končana!“

Razumovsky dodaja k temu: „Definirati čas, kdaj je v tej dobi od 1. 1954 do 1974 prenehala eksistirati „zona B“, bo daljo jugoslovanskim mednarodnopravnim strokovnjakom precej truda. Toda to vprašanje bo moralo ostati slejkoprej teoretično. Brez dvoma ima Beograd namen, da enkrat za vselej to vprašanje razčisti in konča. Končati ga bo treba pač zdaj, dokler je še na razpolago Titova avtoriteta, ki krije zgornjo izjavo. To pa se more zgoditi samo po medsebojnem sporazumu, ki bi ustrezal pameti in politični realnosti, če treba tudi z neke vrste „Vzhodnim sporazumom“.“

Spričo svetovnega javnega mnenja in italijanskih zahtev, je odgovornost titovega komunističnega režima za ta del slovenske zemlje ogromna. Zlasti še, ker so komunisti med revolucijo kaj hitro znali poiskati zveze z Italijani, da so od njih dobili topove, sedaj pa od njih ne morejo dobiti kosa zemlje, ki po vseh pravicah pripada slovenskemu narodu.

sicer v treh zaporednih številkah, nedavno pa je izšla še četrta številka, ki je vsa posvečena boju Tatarov, ki jih je bil Stalin s Krima v celoti nasilno preselil v notranost države. Tatarji v trajno zahtevajo, da naj jim dovolijo vrniti se na svoje področje na Krimu, toda Kremelj ostaja gluha, ker bi sicer moral javno priznati tudi to Stalinovo grozodejstvo. Brežnjeva ne moti, da se tako identificira s Stalinom.

tovili bi radi, ali je kriv. Nedvomno, saj je bil obsojen... Ze tedaj bi ga morali ustreliti... (str. 28)

Brodnik je na sodišču priznal, da je delal za angleško obveščevalno službo. Priznal pa je tudi, da je prej delal za gestapo. Sicer nekateri zatrjujejo, da so zahodnjaki le izkoristili tiste, ki so bili kompromitirani zaradi sodelovanja z Nemci...

Jaz, tovariši, nisem nikoli brskal po preteklosti. V njej je toliko blata, da se umaže tudi tisti, ki stika po njej. Kar je bilo, je bilo: mene zanima jutrišnji dan. Poznam ljudi, ki so bolni od minulega... zagrizel se je v vse to nepojasneno, po vsej sili se hoče dokopati do resnice. Kaj pravzaprav želi doseči, pa mi ni znano. Poravnati stare račune? Morda. A danes po tolikih letih ni mogoče ugotoviti, kdo komu še kaj dolguje. Poleg tega so nekateri že bili izplačani dvojno: med vojno in po njej, pa bi nam radi kaj vrnilo... Zato pravim, pustimo mrtve... Seveda... (str. 35/6)

Dobro se spominjam dahovskih procesov, še sedaj imam doma časnike iz tistih časov. Trinajst obsojenih na smrt... Med njimi so bili stari, predvojni komunisti iz naših krajev... vsi

„Najtežje se je povzpeli do tega, da človek bistro dojame nevidno me-ro in spozna, da vse stvari nosijo v sebi svoje meje.“

Atenski zakonodajec Solon (Fragm. 16)

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Hud notranji pretres je pretekli teden doživela Argentina. Kot smo nazkazali v zadnji številki je čedalje več neperonističnih sindikatov zahtevalo povišico plač. Tem zahtevam so se pridružili tudi vedno številnejši odcepki peronističnega delavskega gibanja. Ker je to povzročalo ponovne podražitve raznih izdelkov, je bil tisk. Socialni pakt resno ogrožen. Položaj je bil tako resen, in nevarnost izbruha splošnega delavskega gibanja za povišice tako velika, da je v stvar osebno posegel sam predsednik Perón.

Tako je v sredo 12. govoril po radiu in televiziji vsej državi, ostro napadel spekulante, podjetja, ki podražujejo izdelke, ali jih zadržujejo v pričakovanju podražitev, kakor tudi sindikate in tisti del delavcev, ki s stavkami zahteva povišice. Na njegov poziv je takoj odgovorila Glavna delavska konfederacija, ki je v celoti podprla njegove izjave. Za zunanji izraz zaslonbe, ki jo Perón ima v delavskem gibanju, pa je takoj napovedala splošno stavko in sklicala veliko zborovanje na Plaza de Mayo, v podoro Perónu, ki je indirektno zagrozil, da bo odstopil, če ne bodo upoštevali njegovih zahtev.

Stavka je popolnoma uspela, in na majskem trgu se je zbrala velika množica, ki so jo prečeni nad 70.000 ljudi. Ob tej priliki je Perón ponovno govoril in ponovil svoje jutranje trditve, obenem pa grozil vsem tistim, ki bi šli po svoji poti preko volje ljudstva. Zmaga je bila, vsaj začasno, popolna v prid Perónu in njegovi politiki. Da bi olajšali delo predsedniku, je masovno odstopila tudi vsa vlada, vendar je Perón takoj naslednji dan potrdil vse ministre, in priznal pravilnost njihove politike.

A posledice so ostale. Ko sta se iz Ženeve vrnila delavski minister Otero, in glavni tajnik CGT Romero, ki sta se nahajala na zasedanju Mednarodne organizacije za delo, so se takoj pričela pogajanja, kako bi tudi sicer nekoliko potolažili delavce, spričo res težeke gospodarske stanja, kajti cenasteje rastejo kljub vsemu in vlada je bila zaenkrat brez moči, da bi to ustavila. Tako je v ponedeljek prišlo do sestanka med Peronom in predstavniki delavskega gibanja (CGT). Na tem sestanku so gremialisti dosegli, da se koncem julija plača celoten aguinaldo (trinajsta plača) in ne polovična, kot je bilo določeno doslej. Seveda je upanje, da ob koncu leta delavci dosežejo ponovno celoten aguinaldo. Tako je vsaj za sedaj nastal nekoliko večji mir v sindikalnih vrstah.

Istočasno pa je ministrstvo za delo, predvidevajoč, da bi se kljub temu ponavljali nastopi in zahteve za povišice, proglašilo za ilegalne vse stavke, ki bi jih organizirali v ta namen, t. j. zah-

po vrsti so priznavali svojo krivdo... Verjeli smo, da je v resnici bilo tako. kot so izpovedovali. Tedaj še nismo nič vedeli o stalnovskih procesih v Rusiji, nič o tem, kako so bili izrežirani. Po letu 1948 so pri nas dosti pisali o tem, o enkavedajevskih (NKVD) metodah. A kljub vsemu temu, kar smo zvedeli po kominformu, se mi stari borci in komunisti nismo nikoli sprijaznili z namigavanji, da se je pri nas dogajalo nekaj podobnega kot v vzhodnih deželah... (str. 37)

Če so koga telesno in duševno zlo-mili, da ni mogel več nadzorovati svoje zavesti in so v takšnem stanju kaj izpeljali iz njega, ali je mogoče trditi, da je to izdaja? Izdaja je zavestno dejanje. Izdajavec je tisti, ki se zaveda, kaj počneja...

Po vojni so bile naše sodbe o vsem tem še bolj neprizanesljive. Saj nismo ničesar vedeli o psihologiji mučenja, iste povojne obsodbe smo občutili še kot del vojne same, kot nekašen epilog strahotnega obdobja krvi in nasilja... Brodnik je bil obtožen gestapovščine, obsojen pa je bil zaradi sodelovanja z Angleži... To mi že tedaj ni šlo v glavo...

tevačoj višje plače. Ta odlok ima svoje posledice zlasti za sindikate, katerih veljavnost mine, čim bi napovedali tako „ilegalno“ stavko.

S tem je bil dogodek zaključen na tem področju. V terek se je Perón sestal z predstavniki podjetnikov. Vlada pa študira nove načine, kako bi preprečila spekulacijo industrialcev in veletrgovcev, ki prikrijevajo zaloge izdelkov. V ta namen je tudi izdala odlok, da morajo podjetja stalno poročati o izdelavi, pridelkih in zalogah. Seveda so za tiste, ki bi jih zasačili v spekulativnih delih, predvidene zaplembe in ostre kazni.

KOROŠKA

„KLEINE ZEITUNG“ POSTAVLJE-NA NA LAŽ

V odboru proti rasni diskriminaciji v Združenih narodih so obravnavali poročilo avstrijske vlade, v katerem je postavljena trditev, da imajo manjšine v Avstriji vse pravice.

O tej stvari je pisal znani koroški časopis „Kleine Zeitung“ in zapisal, da so razen jugoslovanskega delegata vsi zastopniki ostalih držav odobraval avstrijsko poročilo.

Po objavi uradnega poročila o debati v odboru proti rasni diskriminaciji pa je prišla resnica na dan, da člani odbora nikakor niso odobraval avstrijskega poročila. Poročilo so ugovarjali mnogi delegati. Ekvadorski predstavnik, ki je vprašal, ali je avstrijska vlada prepovedala kaznovano propagando in organizacije, ki širijo rasno diskriminacijo. Tudi francoski predstavnik je zahteval pojasnilo glede tega, ali je vlada prepovedala nacistične in neonacistične organizacije. Prvotako so češkoslovaški, argentinski in nizozemski predstavniki kritizirali avstrijsko poročilo, ker v njem ni ničesar o ukrepih, s katerimi bi preprečili diskriminacijo s strani zasebnikov in organizacij. Zanimivo je, da je tudi delegat Zahodne Nemčije izjavil, da je največja pomanjkljivost poročila v tem, da ne vsebuje informacije o prepovedi organizacij v smislu 4. člena konvencije. Kritiko poročila so izrekli še kuvaški, kanadski in egiptovski delegati.

Avstrijski delegat je prišel spričo tolikih kritik v veliko zažrejo in je prosil, da se razprava preloži, da bo lahko pripravil odgovore na kritične pripombe. Na naslednji seji je na nekatere pripombe odgovoril, na večino vprašanj pa sploh ni odgovoril.

Nato je odbor sklenil zahtevati od avstrijske vlade, da naj pojasni in odgovori na vrsto vprašanj, ki so jih izročili razni delegati na seji.

„Kleine Zeitung“ pa si svoje neresnično pisanje lahko zatakne za klobuk.

Bila sem sekretarka. Če mi je bil všeč kakšen moški? Na to niti pomislila nisem, dokler me nekega dne ni začel pregovarjati... tega nisem mogla storiti. Če sem odkrita, sem se zaradi tega celo počutila krivo pred seboj. Očitno sem si staro vzgojo, Marijino družbo, katere članica sem bila nekoč v otroških letih. Kajti Brodnik, ki je veliko bral, nam je že med vojno pripovedoval, kako je z ljubeznijo v Rusiji. Saj veste, sami poznate... Tisto med moškim in žensko je toliko kot izpiti kozarec vode. Otrok materi dolguje nič drugega kot nekaj litrov mleka... Svobodna ljubezen in podobne storije. Takrat je vse bilo za nas preveč novo, da bi se lahko kar oprijeli. Šele sedaj vidimo, da je bilo res napredno... Boljševiška Rusija je bila naš zgled, želeli smo jo v vsem posnemati. In bila sem nesrečna, ker tega nisem mogla... (str. 40)

Njegov primer je dokaz, kako malo se policije razlikujejo med seboj. Z njim so delali po enkavedajevsko. Metode so povsod enake, le cilji so različni... Cilj je seveda socializem, tako velik in pomemben, da mu lahko žrtvujemo posameznike. Če pa je takšnih primerov le preveč, pravimo temu stalinizem... (str. 43) (Bo še)

Vladimir Kavčič: Zapisnik ODLOMKI IN MISLI IZ PRICEVANJ

Izogibali (partizani) smo se starih poti in izbirali nove. Nič ni pomagalo. Ob vsakem srečanju smo imeli po nekaj mrtvih. Če je v gozdu počila veja, smo že bežali. In vselej je trajalo nekaj ur, da smo se ustavili. Nobeno prepuščevanje ni nič pomagalo, fantje so bili zbegani, utrujeni, da so spali stoji ob drevesih, ali kar med pohodom. Snežiti bi moglo začeti vsak hip. Tudi to je bil vzrok našemu nemiru. Izkušnje preteklih zim so nas poučile, da moramo najbrž daj prebiti na varnem, na kmetiji ali v taboru, ki ga še nismo poznali... Poznali pa smo primere iz prejšnjih let, ki so se tragično končali... (str. 5)

Kakor sem rekel, razpoloženje v bataljonu ni bilo dobro. Gonili so nas (partizane) kot divjačino... (str. 14)

Našel bi ljudi, ki bodo potrdili, kar sem povedal. Še več, razen če so spet na delu mračne sile, ki nam hočejo zamgliti pogled v tisto, kar je že razjasnjeno! Zakaj vam pravzaprav gre? Za resnico? Mar vse tisto, kar je že bilo ugotovljeno, ni resnica? Kakšna potegavščina je zdaj to? ...Ne, jaz si ne bom mazal rok... (str. 16)

Poznam policijske metode. Res, samo iz stare države. A svet naglo napreduje, nasilje nad človekom se izpopolnjuje. Sredstva so povsod enaka, le cilji so drugi, boste pristavili... Sprušujem se, kako je pravzaprav z blagopokojnim Visarionovičem (Stalinom)? Je njegov duh še vedno med nami? Kje se skriva? V naših ljudeh ali v naših ustanovah? Vi to bolj veste od mene... In če bi vas dali pod drobnogled, ali se ne bi pokazalo, da vi v novih okoliščinah nadaljujete staro? (str. 26)

Kaj jaz vem, kaj se je dogajalo v prvih povojnih letih? Da so sodili tudi nekim dahovcem? Marsikomu so sodili. Revolucija je revolucija. Padale so glave med vojno, padale so po vojni. Krivi in nedolžni, ali ne? Kjer sekajo gozd, padajo trske. Naša generalna linija pa je vendarle ves čas bila jasna... Če bi bili Brodnika pobili, kot so drugih petnajst ali kolikor jih je že bilo, se danes ne bi mogel pritoževati. Zadovoljen naj bo torej, da ima še glavo na vratu. Ha, marsikdo naših tega ni dočakal... Toda povejte nam, kaj naj storimo in storili bomo. Še vedno živi dovolj naših zanesljivih fantov... Saj ne gre za to? A za kaj gre? Ugo-

Novice iz Slovenije

BOHINJSKA BISTRICA — Novo To je posledica splošne poplavitve slovenske družbe, glavni krivec pa je seveda sedanji komunistični režim.

LJUBLJANA — Slovenska pohištena organizacija je prevzela nalogo organizirati 25. kongres UEA (Evropske unije za pohoštvo). Ta kongres je bil v Ljubljani od 30. maja do 3. junija; osrednja tema kongresa je bila „Struktura, proizvodne zmogljivosti in perspektive pohoštvene industrije v Evropi“. Jugoslovanska pohoštvena industrija zavzema v Evropi 5. mesto; organizacija kongresa pa je dobila slovenska industrija kot najpomembnejša v Jugoslaviji. Kongresa so se udeležili predstavniki 9.130 tovarn iz Avstrije, Velike Britanije, Danske, Francije, Italije, Norveške, Španije in ZR Nemčije.

BOVEC — Kaninska žičnica, ki jo je 16. maja precej poškodovala strela, je po desetih dneh popraviljanja spet pričela obratovati. Kaninsko žičnico so odprli tik pred zaključkom letošnje zimse sezone. Pa ima sedaj vedno dosti dela, ker je na Kaninu še vedno dokaj lepih smučskih terenov kljub temu, da je sedaj seveda že poletna planinska sezona v polnem zagonu.

LJUBLJANA — Poprčna jugoslovanska štiričlanska družina je lani porabila po statističnih podatkih za hrano 33,5 odstotkov dohodkov, za pijačo pa le 2,7. Ti izdatki za hrano so bili v Sloveniji nekoliko nižji, pač dokaz, da je povprečje plač višji. Toda ni podatkov za porabo pijače v Sloveniji. Pravi, da so statistiki bili uvideni in so slovensko pivsko povprečje skrili pod skupnim imenovalcem.

KRANJ — Hladni val je zajel Slovenijo konec maja. In prinesel je tudi sneg, ki je pobelil Julijce, Karavank in Kamniške Alpe vse do višine 1000 metrov. Tako je sneg 24. maja prekril komaj razvetele narcise na Golici; snežilo je tudi na Pokljuki in Rudnem. Zaradi zajadlega snega so morali prekiniti promet čez prelaz Vršič, na Jezerskem vrhu pa sneg na cesti ni obstal in ni bilo treba prepovedi prevoza.

KOSTANJEVICA OB KRKI — V Domu kulture je 25. maja na 19. kulturnem festivalu nastopila operna pevačka Vilma Bukovec, ki je zapela nekaj arij iz znanih oper; poleg nje sta sodelovala tenorist Rajko Koritnik in pianistka Zdenka Lukec. Ob tej priložnosti Bukovec, ki je dolenska rojakinja, proglasili za častno članico kostanjevskega kulturnega festivala.

LJUBLJANA — Konec maja je bil v Ljubljani končan Teden slovenske glasbe. Na zadnjem koncertnem večeru so tudi proslavili šestdesetletnico pevovodje in skladatelja Rada Simonitti. Po pisanju kritikov pa sedem dni slovenske glasbe ni prinesel kakih posebnih presenečenj, pač pa precej razočaranj. Pravi, da je bil program anahronistično sestavljen in da je bil to tudi eden vzrokov slabega obiska. To pa je skoraj težko verjeti, saj program slovenske glasbe ne more biti anahronističen. Slovenska glasba je pač slovenska. Spet bi morali kritiki iskati krivce drugje. Zmaterializiranost je vzrok slabemu obisku slovenske glasbe.

Marijanu Trtniku v spomin

Trtnik je bil vesele teh pozdravov in narocni Marijanu, da naj vsem fantom sporoči njegove najlepše pozdrave. ruten sva se spominjala nekdanjih časov v Ljubljani, na šentpeterski Trati, govorila o izletih na planine. Ko sem se poslovil, mi je krepko stisnil roko, jo oalje časa zadržal v svoji in zasepal: „Pozdravi vse!“ To so bile njegove zadnje besede. Prihodnje jutro, 15. junija je njegova duša splavala v večnost. Teško bi med nami našli večjega idealista in ljubitelja mladine, kot je bil pokojni Marijan Trtnik. Vse svoje življenjske moči je razdal mladini. Že v zgodnji mladosti se je pridružil skavtom, in skavtizmu je ostal zvest do smrti. O njegovem skavtskem delu bi se lahko napisala debela knjiga. Bil je ponosen na to, da je osebo poznal ustanovitelja skavtizma Baden Powell. Udeležil se je mnogih mednarodnih skavtskih prireditelj (jambore), organiziral je nešteto taboranj (zadnje še v letošnjem letu v Jauregui), izletov, tečajev, pohodov itd. Vzgojil je cele generacije mladih ljudi v domovini, nato v taboriščih in naposled v zdomstvu.

Poleg skavtizma je pok. Trtnika zanimalo tudi izseljenko vprašanje. Bil je doma sodelavec p. Kazimirja Zakravskega in msgr. Grimsa v Rafaelovi družbi in Izseljenški zbornici. Trudil se je, da b se domača država bolj briga za izseljenke, jim pošiljala učitelje, jih ščitila pri delu itd. To je bilo v tistih časih, ko še ni bilo velikega zanimanja za izseljenško vprašanje.

V Argentini je pokojnik že takoj v začetku organiziral slovenske skavtske edince, pozneje pa je pomagal tudi Argentincem pri organiziranju njihovih edince. Argentinski skavti so ga — kot enega najstarejših in po činu enega najvišjih skavtskih vodnikov v svetovni skavtski organizaciji — zelo spoštovali in upoštevali, kar je prišlo tudi do izraza pri njegovem pogrebu. Naj povemo, da je bil eden centralnega

SLOVENC I V ARGENTINI

Osebnostne novice

Družinska sreča. Prav na očetovski dan, 16. junija, se je rodil v družini Janka Klemenčiča in ge. Rožice roj. Ešli, sinček, ki bo krščen za Matija Boštjana. Srečnim staršem naše čestitke.

Krsti. V slovenski cerkvi Marije Pomagaj je bil krščen Gabriel Matija Indihar, sin Ladota in ge. Bernarde roj. Burgar. Botrovala sta ga. Kristina Avguštin in Stanko Indihar. Krstil na je dr. Alojzij Starc. Iskreno čestitamo.

V farni cerkvi v Miramaru je bila krščena Julija Jelenc, hči Matevža in ge. Raquel roj. León. Botrovala sta Janez Dianik in ga. María León. Naše čestitke.

BUENOS AIRES

Zvezni mladinski sestanek

Kot je že navada na prvo nedeljo v mesecu, se je na praznik sv. Trojice slovenska mladina iz Buenos Airesa in okolice zbrala na mesečni sestanki, ki ga organizirata zvezna odbora SDO in SFZ. Dekleta in fantje so se najprej zbrali pri sv. maši v slovenski cerkvi Marije Pomagaj, ki jo je daroval msgr. Anton Orehar.

Po sv. opravilu se je razvil živahen razgovor na dvoršču in v dvorani, kjer je bil pripravljen za trk, nato pa je zvonec sklical mlado dužbo v dvorano v tretjem nadstropju. Predsednik SFZ Franc Žnidar je najprej pozdravil vse navzoče, nakar je dekliska predsednica Martina Koprnikar recitala vsem žrtvam revolucije, katerim je bil ta sestanek posvečen. Pevski zbor Slovenske mladinke, pod vodstvom ge. Anke Savelli-Gaserjeve je nato zapel več žalostink, ki so vse prisotne prevzele.

Osrednja točka sestanka je bilo predavanje Zorka Simčiča o temi „Naše poslanstvo“. Govornik je po definiciji, kaj je ekonomska in kaj je politična emigracija, razložil, kaj je poslanstvo današnje slovenske mladine v Argentini. Ta mladina izhaja iz staršev, si so zastavili domovino zaradi verskih, narodnih in političnih idealov, in v teh idealih mora vztrajati toliko bolj, ker komunistični režim danes še vedno tlačja našo domovino in še vedno vztraja v lažeh glede naših žrtev med in po revoluciji. Mi moramo biti priča teh priča, da ne ugasne luč resnice tudi za bodoče rodove. Ob koncu je predavatelj vzpodbujal mlade poslušalce, da naj vztrajajo v izvrševanju tega poslanstva, ki jim ga je naložila božja previdnost.

Ivana Poženel r. Jeraša, Jesenice; Tomaž Ušeničnik, zidar, Kranj; Božo Borštnik, bivši gl. urednik Jutra (85), Kostanjevica na Krki; Milan Zeme, elektrotehnik, Laško; Janez Škof, ključavničar, Dobrova; Franciška Janežič, Zg. Slivnica; Jožica Polak, gospodinja, Naklo; Albin Leber (80), up. Kranj; Marija Bajc (89), Postojna; Boško Borjan, rez. kap. Ormož; Marija Šiferer r. Vilfan (72), Zabnica; Peter Vidmar žel. up. (80), Podgorje; Drago Jurak, Vtanjec; Peter Hribšek, rudar, Trbovlje; Nikolaj Rupič (79), kor. borec, Črnuče; Ana Benduč (89), Glinek pri Škofljici; Franc Kolesar, inv. up. Trbovlje; Marija Lamberšek, up. Domžale; Franjo Šeručar, uč. v p., Celje; Marija Koljšek, Vojnik; Marija Trtnik r. Pišlarj (79), Hotedšica; Ivan Pakiž, Zamostec; Per Peregrin, tesar v p., Krašnja; Florijan Horvat, Sentiakob; Ivan Kastelj, šofer, Vilem-Dobrepolje; Boža Jaklič, Vel. Lašče; Angela Adlešič r. Brovet (86), Kranj; Zalka Klemenca r. Postojna, Gomilsko; Franca Golob r. Justin (85), Lesce; France Indihar, računov. v n. Kranj; Lojze Battelino, peč. m., Mengeš; Franc Gabrič, obrtnik, Domžale.

vodstva skavtske organizacije v Argentini in je bil v tem svojstvu pred leti poslan v Evropo z nalogo, da obišče razne skavtske organizacije. V Argentini je bil tudi šef skavtske skupine v Villa Ballester.

Takoj, ko so argentinski skavti zvedeli za njegovo smrt, so ponudili svoj dom v Villa Ballester, da bi se tam pripravil zanj mrtvaški oder. Pokojnikovi prijatelji so ta predlog z veseljem sprejeli in tako je pok. Trtnik ležal do pogreba na mrtvaškem odru v skavtskem domu, obelčen v skavtsko uniformo. Ob križu nad vzglavjem sta vsela dva skavtska prapora — slovenski in argentinski, ob krsti pa so bili postavljeni venci. Množice Slovencev in Argentinec so ga prihajale kloniti. Od trenutka, ko je bil položen na mrtvaški oder pa do pogreba je ob krsti stala častna straža skavtov.

Pogreb je bil v nedeljo, 16. junija, dopoldne. V prostorih skavtskega doma je daroval pogrebno sv. mašo samnartinski dušni pastir g. Jure Rode ob zelo veliki udeležbi Slovencev in Argentinec. Skavti so brali ob berili v slovensčini in kasteljanščini in prav tako je g. Rode bral evangelij v obeh jezikih in tudi cerkveni govor je bil dvojezičen.

Po sv. maši so dvignili krsto slovenski in argentinski skavti in obhodili z njo obširni prostor pred skavtskim domom, da so dali na ta način poslednjo čast svojemu šefu. Pogrebni sprejvod se je nato odšel na samnartinsko pokopališče, kjer je pogrebne obrede opravil g. Rode. Pokojniku v slovo so spregovorili gg. Rudolf Smersu, Alojzij Rezelj, šef argentinskih skavtov Juan Carlos Altamirano in Adolf Škrjanec, ki mu je na grob stresel slovensko zeir-ljo.

S smrtjo Marijana Trtnika so slovenski in argentinski skavti izgubili svojega skrbnega vzgojitelja in prijatelja. Vsemogočni naj ga obilno poplača za vse, kar je dobrega storil v svojem življenju.

R. Smersu

Fantje in dekleta so se predavatelju s plaskanjem iskreno zahvalili za njegove besede in misli. Po končanem sestanku in še kratkem pogovoru so se razšli v upanju snidenja v prihodnjem mesecu.

Slovinci po svetu

CLEVELAND

Za ohranitev narodnih župnij

Prav te dni (od 18. do 21. junija) se vrši v Clevelanu važna konferenca, katere namen je ohranitev narodnih župnij in narodnih naselbin. Pod okrijem vs-ameriške organizacije „The National Center of Urban Ethnic Affairs, in pod naslovom „Narodnostna župnja in vaša naselbina“. Konferenca obravnava snovi in pereča vprašanja kot: Cerkev in narodnost; Narodnost, javnopolitično delovanje in Cerkev; Župnije in ohranitev narodnostnih naselbin; ter Vloga župnije k napredku naselbine.“ Ti glavni predmeti so razdeljeni na več različnih točk dnevnega reda, ki jih bodo obravnavali strokovnjaki v posameznih zadevah. Kot govorniki in predavatelji se konference udeležujejo škofje, duhovniki, senatorji, guverner države Ohio, župan mesta Cleveland in še mnogo drugih osebnosti.

Organizacija „The National Center of Urban Affairs“ že nekaj časa tesno sodeluje z župniki in duhovniki, ki jim je pri srcu napredek in ohranitev narodnih naselbin, posebno kar zadeva pozivitve dušnega pastirstva v narodnih župnijah.

KANADA — Toronto

Iz župnije Marije Pomagaj

Prva nedelja v maju je bila pravi verski praznik v župniji. Dopoldne je bila slovesnost prvega svetega obhajila, katerega je prejel 34 otrok. Popoldne istega dne pa je bila sveta birna. Torontski pomožni škof Francis Allen je podelil zakrament slovenski mladini. Po dveletni pripravi je birmo prejel 50 kandidatov in kandidatkinj.

Sredi maja so na slovenski župnijski šoli zaključili šolsko leto. Na zaključni slavnosti so otroci prejeli spričovala; najbolj prizadevni pa so prejeli tudi nagrade.

Torontska mestna občina zopet s pravicam navdušenjem organizira Caravan of Metropolitan Toronto. Med slovenskimi župniki je se osnoval poseben odbor pod maščelstvom Tineta Franceschija, ki bo s pomočjo sodelavcev v župnijskih prostorih pripravil slovenski paviljon Ljubljana.

Iz župnije Brezmadežne

Tudi tu so enajstega maja zaključili pouk v slovenski šoli. Učenci, ki

Tine Debeljak — prevajalec

II. KULTURNI VEČER SKA

Kakor smo poročali pred kratkim je Tine Debeljak dobil največjo poljsko literarno nagrado v emigraciji „Alfreda Jurzykowskega nagrado“ za štiri-desetletno prevajanje poljske književnosti v slovensčino. Ker se je SKA namenila za svojo dvajsetletnico v kulturnih večerih seznaniti občinstvo z najaktivnejšimi kulturnimi delavci v SKA z direktnim srečanjem z njimi, so prav za tak prvi večer določili predsednika in morda najstarejšega ustvarjavec med njimi Tineta Debeljaka, da ga spričo gornje nagrade, predstavi kot prevajalca. In sicer prevajalca pesniških del, ne toliko proze, in ne samo iz poljske literature, ampak iz vseh, iz katerih je prevajal.

Večer je pripravil in vodil Nikolaj Jelocnik, ki je sedeže v mali dvorani razvrstil v krogi okrog velike mize, na kateri so bile razpostavljene knjižne izdaje Debeljakovih pesniških prevodov; na eni strani sta bila recitatorja Nikolaj Jelocnik in Lojze Rezelj, na drugi strani pa avtor, v sredi med recitatorkama Pavči Eiletozovo in Natašo Smersujevo. Nikolaj Jelocnik je najprej podal program, s katerim misli SKA proslaviti letošnji jubilej: višek naj bi bil septembrski jubilejni umetniški večer s posebno teatrsko prizorizacijo Rojstvo, smrt in poveljanje Franceta Balantiča po Bachu obenem z likovno razstavo emigracijskih umetnikov, z razstavo knjig SKA in gradiva v zvezi s SKA. Posebej pa gostovanje pevskega zbora iz Mendoza in kulturni večeri z avtorji SKA, v vrsti katerih naj bi temu prvu sledili večeri z našimi arhitekti, filozofi, gledališčniki itd. Po tem uvodu je pristopil k vprašanju Tineta Debeljaka, ki naj nainšni občinstvu njegovo prevajalisko delo. Stavil mu je okrog 20 vprašanj, katerih seveda ne moremo navesti ne v celoti ne v posameznosti. Nekateri so se tikala njegovega dela, nekateri so lošili problemov prevajanja, nje-ga cene in pomembnosti.

Iz tega živahnega pogovora bi se dala dobiti takale podoba Debeljaka-prevajalca:

„Literarno pot“ je začel v prvi gimnaziji z bajkami in prozo, za katere zvezčič mu je dal tedanji prefekt v zavodu sv. Stanislava A. Komljanec 11 vinarjev honorarja (vse, kar je imel tisti hip v žepu). To je bil njegov prvi honorar v prvi gimnaziji. Šele v višji je začel s pesmimi in istočasno s nrevodi. Pesmi, ki so jih v šoli brali iz grščine in latinščine, je spretil prevajal v slovensčino (Vergila, Horaca, kore iz grških dram). Latinsko pismo maturitetno ualogo iz Vergila in prevedel v heksametrih (odlomek: Lelij kmar). Prve prevode iz slovenskih literatur je prevajal iz ruščine, iz Goeschnevo hrestomanije in jih tiskal v dijaškem listu Zora. Nato je prevajal iz češčine Erbenove pesniške narodne pripovedke in Sv. Čeha Pesmi sužnja.

so uspešno dokončali sedmi razred, so prejeli tudi diplome o dovršeni šoli, najboljši učence v vsakem razredu pa skromno nagrado.

V nedeljo, 12. maja, na materinski dan, pa je šolska mladina nastopila z Bevkovo trodejanjo Bedak Pavlek. Vso režijo in scenarije so imeli v rokah mladi, že tu rojeni fantje in dekleta pod vodstvom Marijane Učarjane. Uspeh je bil vsestranski: otroci so dobro igrali, scenerija je bila učinkovita, obisk dober; gledalci so bili z nastopom mladine zelo zadovoljni. To je bil prvi večji igralski nastop slovenske torontske mladine, ki so ga v celoti izpeljali popolnoma sami. Pokazali so, da imajo še velik smisel za slovensko besedo, za igranje na odru, da je v njih veliko idealizma in tudi sposobnosti za odrsko umetnost.

AMERIŠKA FBI bo imela svoja letala. Ameriški kongres je odobril zadevno prošnjo te policijske organizacije, da bo mogla uspešneje preganjati zločince in hitreje raziskovati zločine. Dolej je FBI smela uporabljati letala, ki jih izposojajo razne zasebne organizacije.

ODMEVI NA IZID ZBORNIKA SVOBODNE SLOVENILJE 1971-72

HRVATJE O ZBORNIKU

Uredništvo Zbornika Sv. Sl. je nedavno prejelo od Hrvatskega kluba v Córdoba pismo, ki glasi v prevodu:

Čast nam je potrditi, da smo prejeli Zbornik Svobodne Slovenije 1971-1972“. Vaš Zbornik je temeljit dokaz življenjske sile slovenskih izseljencev širom sveta in mi Hrvati dobro vemo, kako je vsebinsko tako bogata publikacija sad velikih žrtev in načrtnega vztrajnega dela.

To je hvalevredno prizadevanje, ki je v službi ohranitve idealov slovenskega naroda, ki se bori, da ohrani svoj večstoletni obstoj. Mi smo prepričani, da nam bodo Slovenci, dokler bodo vztrajali, da ohranijo svojo samostojnost, vedno odlični in dragi sosedi in v tem znamenju Vam želimo še veliko uspehov ter Vas prisrčno pozdravljamo z našim nacionalnim pozdravom Bog i Hrvati!

Zvonimir Muslija, predsednik Ante Kujundžić, tajnik

ki so jih brali v zavodu pri prof. Hybašku. Ta je priobčil v Mentorju in v Bevkovi Mladiki v Gorici. Medtem je z izvirnimi pesmimi nastopil kot osmošolec v Domu in svetu. Nato je sedel v Finžgarjevi Mladiki prevod iz Puškina Car Saltan, ki je bil tedaj župančiču tako všeč, da mu je po prof. Prijatelju poslal čestitke. In potem je šlo naprej. Ko je bil v Pragi, je začel z Machovim Majem in nadaljeval Erbeno, ki ga ima v celoti prevedenega v rokopisu. Pa Brezino, Sovo... pozneje Horo, Nezvala; iz slovaščine Dilonga. Ko je bil na Poljskem, je začel prevajati od Kochanowskega iz XVI stol. do najnovejših pesnikov, predvsem romantikov Mickiewicza, Slowackega, Krasinskega, pa Kasprowicza in Wierzymskega itd. Poleg tega je prevajal iz ruščine Puškina (Bakisarsajski vodnjak po Hribarju, Pravljlce). Pozneje je prevajal iz lužiške srbsčine (zgornje in spodnje), iz ukrajinščine (Sevčenko), iz bele ruščine (Kupala) itd. Iz drugih svetovnih jezikov: iz nemščine (Heine, Hebel), iz italijanščine (Dante), iz kasteljanščine (Martín Fierro, Cid Campeador, Rubén Darío itd.), iz portugalsčine uvod v Luzijado, iz madžarsčine Madacha (ob prozornem prevodu prof. V. Novaka) itd. Nato se je pogovor sukal okrog metode, kako prevajati: o pesniškem in nepesniškem prevajanju o tehničnih težavah (tekst, rime), o pomembnosti prevajanja ob primerjavi z mnenjem Battistese in Beličiča. O Danteju in v primerjavi z Debevčevim, Gradnikovim in Capudrovim prevodom. O Machu in Mickiewiczu itd. Pogovor je potekal hitro in ljudje so zaznali zanj veliko zanimanje.

Drugi del pa so zavzemala recitacije Debeljakovih prevodov. Brali so odlomke iz Puškinovih pravljic, iz Mickiewiczove lirike, iz Machovega Maja, Slowackega Očeta okuženih, iz Kasprowicza Podoba na steklu, Dantejevega Pekla, Erbenove Kitece, ter zlasti iz poljske vojne lirike: Žalost zmagoslavja. Recitatorji so pokazali vsak svoje posebnost. Najbolj je segla v srce občinstvu recitacija Pavči Eiletozeve pesmi Deklica in odmev (Nalenč), ter v zvezi z Natašo Smersujevo Erbenove balade Hčerina kletev. Lojze Rezelj se je predstavil kot primernejši za epično snov, kakor za lirčno (Mickiewiczev Janičar), pri Jelocniku pa smo videli, da si je izbral snov (Macha, Slowacki), ki jo je podal umirjeno in čustveno, brez dosedanje patetičnosti. Prevodi v njih interpretaciji so slušateljem dali čuti lepoto teh pesnikov ter tudi tekoč in sodoben slovenski prevod.

Večer je v celoti uspel ter je občinstvo, ki je v lepem številu napolnilo dvorano, odšlo zadovoljno od večera: videli so delavnico prevajanja Tineta Debeljaka ter doživeli nekaj intimnih lepot slovenskega in svetovnega vrhun-skega pesništva. Tudi so razumeli, kako upravičeno je Debeljak dobil poljsko nagrado za lepo prevajanje njihovih pesniških veledel. M. P.

Po svetu

ZDA in EGIPET so podpisale deklaracijo načel o medsebojnih odnosih in pogodbo o gospodarskem, kulturnem in znanstvenem sodelovanju. ZDA so se poleg tega obvezale, da bodo Egipt opremile z atomskimi reaktorji v energetske svrhe. Nixona so na potovanju po Aleksandriji in Kairu pozdravljale ogromne množice navdušenih Egipčanov. Nixon je doživel sprejem, kakor ga nikdar ni v Egiptu Brežnjevi, ali kateri koli drugi sovjetski veljak. Iz Egipta je Nixon odletel v Saudijsko Arabijo, od tam v Sirijo, s katero je vzpostavil diplomatske odnose, nato pa v Izrael, s katerim je tudi podpisal pogodbo o dobavi atomskih reaktorjev.

ČILSKA VLADA prodaja 107 podjetij, ki jih je Allendejev komunistični režim podrževal. Med temi je 7 podjetij, ki so delovala z ameriškim kapitalom, dve z britanskim in eno z italijanskim. Vlada prodaja delnice teh podjetij po sameznikom in čilskim organizacijam, da bodo ostala v čilskih rokah. Vlada namerava vrniti v zasebno last vso gospodarsko aktivnost v državi, z izjemo železnic, elektrike, plina in drugih podobnih javnih služnosti.

ITALIJANSKI DRŽAVNI PREDSEDNIK LEONE ni sprejel estavke Rumorjeve vlade in zahteva od treh strank, ki jo sestavljajo, da se med seboj sporazumejo in najdejo izhod iz težke gospodarske krize, v kateri se nahaja država. Vlada demokristjanov, socialistov in socialdemokratov je prišla v krizo, ker se ni mogla sporazumeti glede nadaljnje gospodarske politike. Priskočile so ji deloma na pomoč ZDA, ko so uradno dvignile ceno zlata ter je tako italijanski zunanji dolg čez noč postal štirikrat manjši. Vlada je pripravila program zvišanja davkov, po katerem bi prišlo v državno blagajno 4 milijone milijonov lir (6.720 milijonov dolarjev), toda socialisti istočasno zahtevajo, da rahlja pogoje za posojila prebivalstvu, da bi te davke lahko plačevali.

Mesto na dražbi
NOVA IDRJA V KALIFORNIJI

Ali bi bili morila kupec za celo mesto, s cerkvi petimi hidranti in živorebrnim rudnikom? Potem bi morali iti v Kalifornijo.

Nekaj nad 250 km južno od San Francisca je bila naprodaj Nova Idria (Nova Idria), ki se skriva v pogorju Diablo že iz časov severnoameriške državljanske vojne. Takrat so tavajoči pustolovci odkrili živorebrno ležišče, za katerega so hitro ugotovili, da je najbogatejše ležišče živega srebra v ZDA. Ime za kraj so si izposodili od slovenske Idrije, ki slovi kot največji živorebrni rudnik v Evropi. Rudnik v Novi Idriji je od takrat deloval skoro neprekinjeno ter je iz njega odšlo v svet na tisoče ton živega srebra.

DR. JUAN JESUS
BLASNIK

Specialist za ortopedijo
in travmatologijo

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed
Zahtevajte določitev ure na
telefonu 49-5855.

Privatni telefon: 628-4188

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 20

JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL
CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

V ZNANSTVENEM LABORATORIJU v Alamos v New Mexico v ZDA končujejo nuklearni reaktor Syllac, ki bo jemal energijo iz nuklearne fuzije, ne fizije, kakor to delajo sedanji reaktorji. Energetski potencial fuzije je tako velik, da je šef ameriške atomske komisije Dixy Lee Ray izjavil, da ga je „mogoče primerjati po važnosti z iznajdbo ognja.“ Ker so temperature pri fuziji tako visoke, da uplinijo kakršnen koli material, bo v novem reaktorju do skrajnih možnosti razgreti plin, ki ga imenujejo plazma, zaprt v magnetnem polju. Doslej nuklearne fuzije ni bilo mogoče kontrolirati. Nekontrolirana nuklearna fuzija je vodikova bomba.

NA ZASEDANJU UNCTAD-a v Mexico so ZDA izjavile, da je treba gospodarsko pomoč omejiti samo miroljubnim državam, medtem ko je treba napadalnim državam postaviti pogoje. Kitajska, Jugoslavija in češkoslovaška so napadle ZDA, da je to „diskriminacija“ ter zahtevajo, da „je treba gospodarsko pomoč dati brez slehernih pogojev.“ Komunistični režimi, vključno jugoslovanski, hočejo neprestano živeti na račun „kapitalističnih“.

Po športnem svetu

Sahovska olimpiada v Nici. Prvi del olimpiade se je zaključil prejšnje sobote. Sodelujoče državne ekipe so bile razdeljene na osem skupin, od katerih sta se po dve prvuvrščeni kvalificirali za finalno tekmovalje. Te reprezentance so SZ in Wales, ZDA in Anglija, Jugoslavija in Finska, Madžarska in Španija, ZR Nemčija in Švedska, CSSR in Romunija, Bolzarija in Filipini ter Nizozemska in Argentina. Argentina, za katero nastopajo Quinteros, Sanguinetti, Najdorf in Rubineti ter Smetan, je dosegla 26 točk, prav toliko kot Nizozemska, vendar je prvo mesto v 8. skupini pripadlo le-tej, ker je premagala Argentino s 3:1. Jugoslavija je dosegla v tretji skupini 25½ točk, Finska pa 23. Od južnoameriških držav se je v finalno tekmovalje uvrstila le Argentina. Brazil je najboljši razočaral. Res pa je, da mladi Mecking ni hotel več igrati v zadnjih treh kolicah in to je pokopalo Brazilce. Za Jugosla-

Lansko leto je New Idria Mining Co., rudniško podjetje, rudnik zaprlo, iz gospodarskih in drugih razlogov in prodalo vso ekipo rudnika. Mesto, ki je nastalo okrog rudnika pa je bilo prodano na dražbi 30. maja t. l.

V mestecu je 48 stanovanjskih hiš. 24 parkiranih prostorov, banka, trgovine, garaže, cerkev, topilnica, ceste so tlakovane in opremljene s hidranti. V živorebrnem rudniku je še najmanj za en milijon hektarjev gričevja, s potoki, majhnim jezerom, cestami.

Mestece, ki je staro 120 let, ima tudi svojo legendo. Bandit Tiburcio Vázquez je proti koncu minulega stoletja križaril po kalifornijski deželi ter napadal konjske vprege in potnike. Svoje skrivališče je imel v Novi Idriji.

DOMAČE KOLINE NA PRISTAVI

V nedeljo, 30. 6. 1974, kosilo.

Prosimo za prijave.

Koline za dom že v soboto, 29. 6. 1974, zvečer.

V nedeljo, 23. junija, vsi v Slovensko vas
NA KOLINE

Opoldne bo na razpolago kosilo.

Od 6. popoldne sodeluje orkester PLANIKA.

Vabi društvo Slovenska vas

RUTA 205 FTE. ESTACION
TEL. 295-1197

AVDA. 25 de MAYO 136

ALMAFUERTE 3230
a 1 cuadra Municipalidad

AVDA. PAVON/H. YRIGOYEN 8854/62
TEL. 243-2291/3058 (Entre Boedo y Sáenz)

EZEIZA

C. SPEGAZZINI

SAN JUSTO

LOMAS DE
ZAMORA

Opozarjamo, da imamo v Lomas de Zamora, v našem novem velikem lokalu, vedno na razpolago najfinejšo pohištvo

RAZSTAVA SLOVENSKE PODJETNOSTI

Priprave za razstavo so v polnem teku!

PRIJAVLJENCEV JE VEDNO VEČ!

USPEH OBETA BITI PRESENETLJIV!

Pripravljalni odbor je že izdelal predprojekt razstavnih prostorov in osnutek proračuna skupnih stroškov (katalog, razsvetljava itd.).

V soboto, 29. junija, ob 20. uri bo v SLOGI

Sestanek vseh prijaviteljev,

kjer bo odbor poročal o doseganju delu.

Da pa moremo z načrtom organično nadaljevati, je **neobhodno potrebno, da do tega dne:**

- 1 — vemo, koliko metrov površine bi vsak podjetnik želel vzeti v zakup;
- 2 — imamo njegovo pismeno prijavo in da
- 3 — vplača prijavní znesek.

Vse, ki pogojev in tiskovin ne bi pravočasno dobili po pošti, vabimo, da se o podrobnostih pozanimajo v SLOGINI pisarni.

Torej: 29. junija ob osmih zvečer je zadnja prilika za aktivno navzočnost na oktobrski RAZSTAVI SLOVENSKE PODJETNOSTI!

V SLOGI JE MOČ!

OBVESTILA

SOBOTA, 22. junija 1974:

V Slomškovem domu ob 19. uri spominška proslava: sv. maša, spominška beseda, simbolični nastopi, petje, godba in molitev za mučenice pri slovenskem znamenju.

V Slovenski hiši ob 19. očetovska proslava otrok Jegličeve šole s sv. mašo in akademijo.

NEDELJA, 23. junija 1974:

V Slovenski hiši ob 16. Alojzijeve proslava slovenskih šol s sv. mašo in igrice v pripravi slov. šole iz Carapachava.

V Slovenskem domu v San Martinu sestanek naraščajnikov od 7 do 11 leta in fantov od 12 do 15 leta.

V Našem domu v San Justo tradicionalna lovska veselica od 15 dalje.

V Slovenski vasi ob 18 vsakoletne kolone. Opoldne na razpolago kosilo.

ČETRTEK, 27. junija 1974:

V Slovenski hiši ob 17.30 na spominškem sestanku Zveze slovenskih mater in žena bo podal misli o slovenskih domobrancih: Lojze Debevec. Vabljeni tudi možje in fantje.

vijo, ki je pred začetkom olimpiade imela precej težav s sestavo moštva, ker se je trenutno najboljši igralec Velimir Ljuboljevič težje poškodoval v prometni nesreči, so igrali Gligorić, Ivkov, Planine, Parma in Velimirovič. Ljuboljevič pa bo igral v finalnem delu, ker upajo, da si bo že opomogel. Parma je bil prvotno določen za sekundanta, toda kapetan ekipe Smederovac ga je nato poklical v ekipo, ker je zaradi nediscipliniranosti izločil velmoistra Matulovića.

Svetovno prvenstvo v nogometu. V Nemčiji se je prejšnji teden slovesno pričelo svetovno prvenstvo. V Frankfurtu sta se na prvem srečanju razšli neodločenim rezultatom 0:0 Jugoslavija in Brazil. Po prikazani igri, ki pa ni bila na tehnični višini, bi Jugoslavija na splošnem mnenju zaslužila zmago. Najboljši igralec na igrišču je bil Slovenec Brane Oblak. Buenosajski list Crónica, ki ljubi bombastične naslove, je poročilo o tej tekmi hudomušno naslovlj z velikimi črkami: O maior susto do mundo. Argentinska reprezentanca je v Stuttgartu izgubila s Poljsko s 3:2. Težko je reči, da so Poljaki zaslužili zmago, saj jim je argentinska obramba takorekoč podarila vse tri zadetke. Res pa je, da so Poljaki med drugim dvakrat zadeli vratnico. Jugoslavija je v drugi tekmi premagala Zaire z 9:0 in ima lepe izgleda za uvrstitve v naslednji kolo.

SOBOTA, 29. junija 1974:

V Slomškovem domu ob 18.30 bode šolski otroci počastili svoje očete in stare očete za njihov praznik.

NEDELJA, 30. junija 1974:

V Slomškovem domu družinska nedelja. Ob 9 sv. maša, nato predavanje g. Rudolfa Smersuja, razgovor in skupno kosilo.

V Carapachaya ob 16. družinsko srečanje s proslavo očetovskega dne. Na Pristavi domobranska proslava. Pripravlja SDO in SFZ.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi ob 17. spominška proslava naših junakov. Govoril bo dr. Stanko Kocipec.

SOBOTA, 6. julija 1974:

V Slovenski hiši: ob 20. koncert zbora Slovenske madenže.

NEDELJA, 14. julija 1974:

V Slovenskem domu v San Martinu družinsko kosilo, popoldne tekma v balinanju med moštvi Carapachay in San Martin.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Učiteljska seja bo v sredo, 26. junija, ob 20. Vsi, ki poučujete, vabljeni!

27. junija ob 20. bo v mali dvorani Slovenske hiše mladinski svet skupaj z medorganizacijskim svetom. Vabimo vse pevce naše mladinskih zborov, vse mladinske referente in zastopnike mladinskih in akademskih organizacij.

Seja upravnega sveta ZS pa bo 28. junija ob 20. v prostorih ZS.

Knjižnica Zedinjene Slovenije si stalno nabavlja nove knjige. Na razpolago so vam vsak dan od 16. do 20. v pisarni Zedinjene Slovenije.

Naš dom

San Justo

priredi v nedeljo, 23. junija 1974, ob 15 svojo tradicionalno

LOVSKO VESELICO

Za okusno lovsko jedi in pijačo bo zadostno poskrbljeno, zabaval nas bo priznani orkester DUC IN ALTUM, videli pa boste in spoznali v posebni lovski šali, kako si brez ruma poguma dobos in postaneš neustrašen mož, ki se nikogar ne boji, ne zajcev ne zveri, nobene celo ne — svoje žene...

Ljubezno vabi k udeležbi

Odbor

Počivaj mirno, spavaj sladko, saj kmalu snidemo se vsi nad zvezdami, v poljanah večnih, kjer ni gorja in ne skrbi.

Prejeli smo žalostno vest iz Kanade, da nam je 10. junija v 87. letu starostj umrl naš ljubljani oče, stari oče, gospod

Jože Dimnik

bivši posestnik iz vasi Obrje — Devica Marija v Polju.

Priporočamo ga v močitev!

hčere: Marija, Cilka in usmiljenka Branka; sinovi: Janez, Tone, Jaže, Štefan, Peter z družinami ter ostalo sorodstvo.

Lethbridge, Toronto, Beograd, Buenos Aires.

Dotrpel je in previden s tolažili svete vere je dne 14. junija v 62. letu svoje starosti odšel k Vsemogočnemu po večno plačilo veliki ljubitelj mladine, vodja skavtov, gospod

Marijan Trtnik

Pokopan je bil v nedeljo, 16. junija, na pokopališču v San Martinu.

Dobri Bog naj mu nakloni večni mir in pokoj!

Pokojnikovi prijatelji

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare
Director: Tone Mizerit
Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina
Uredniški odbor:
Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Argentino
Correo
Central (B)

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Corcesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 2.233.341

Naročnina Svobodne Slovenije za l. 1974 za Argentino \$ 105.— (10.500) — pri pošiljanju po pošti \$ 110.— (11.000). ZDA in Kanada 16 USA dol.; za Evropo pa 19 USA dol. za pošiljanje z avionsko pošto. Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 12 USA dol. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

6. julija 1974 ob 8 zvečer
v Slovenski hiši

Pevski koncert zbora
SLOV. MLADENKE

Stari napevi
iz mladinskih grl
Koroško ženitovanjsko
obredje prvič v
zdomstvu!

MARIJA SNEŽNA
OSTERC

ZOBOZDRAVNICA

Thames 2272 7. nadstr. „E“

Prositi za uro na telefonu:
761-1730 od 10. do 15. ure